24 november 2014

Snart två år har gått av mina studier här på Sciences Po sedan jag lämnade Europaskolan Strängnäs trygga famn. Det har varit en vistelse som på många sätt har berikat mig jämfört om jag hade valt att studera i Sverige och där jag fått lära känna Frankrike och Europa.

Jag heter Carl-Vincent Reimers och jag studerar vid en så kallad *Grande École* för statsvetenskap i Dijon. Det hela började egentligen med en fascination för den franska historien och kulturen som gjorde att jag ville söka mig hit. Det i kombination med ett starkt intresse för politik och historia avgjorde saken – jag skulle ansöka till Sciences Po, eller Institut d´Études Politiques de Paris som det egentligen heter.

Sciences Po grundades 1872 som en elitskola för Frankrikes blivande statstjänstemän och diplomater. Och universitetet har på många sätt behållit elitstämpeln; i dag är det en av världens mest prestigefyllda institutioner för statsvetenskap. Namnet Sciences Po är helt enkelt en förkortning för Sciences Politique som är statsvetenskap eller snarare *statsvetenskaper.* Med detta menas nödvändigheten till flervetenskapliga perspektiv för att bli en god statsvetare, något som återspeglas i kurserna: Programmet som helhet byggs upp kring ämnena historia, nationalekonomi, juridik och statsvetenskap och är därmed på många sätt bredare än en motsvarande svensk kandidatexamen i statsvetenskap. Detta var något som jag la stor vikt vid i mitt beslut att ansöka.

Ansökningsprocessen för internationella studenter till Sciences Po:s College Universitaire, som är motsvarande kandidatexamen, är både komplicerad och lång. Den skiljer sig på alla sätt från den extremt enkla ansökningsprocessen till svenska universitet där man i princip bara behöver rangordna sina val, klicka på sänd och sedan är det klart. Den här processen avslutas med en personlig intervju, för mig tog den plats på Frankrikes ambassad i Köpenhamn. Det hela bestod av en formell del, där jag fick läsa en artikel från *The Economist* och sedan kommentera innehållet samt en informell del där man diskuterar sin personlighet och bakgrund.

Sciences Po ligger i Paris men som internationell student studerar man snarare på något av de regionala campus som Sciences Po har. Mitt campus i Dijon är inriktat främst på Öst- och Centraleuropa. Som svensk får man helt enkelt välja vad man tycker passar ens profil bäst. Språkkraven på franska respektive engelska varierar också beroende på campusets profil. Jag går det så kallade engelsktalande programmet, vilket också förutsätter att man under det första året ska ha en relativt god franska (B2) för att sedan kunna utveckla den och därefter bli helt integrerad i det franskspråkiga programmet det andra året.

Mitt första intryck av Sciences Po i Dijon var nog hur litet det var. Här studerar alltså inte mer än 150 elever! På många sätt är det en fantastisk möjlighet eftersom campusets storlek är så familjär men ändå rymmer så otroligt många kulturer och språk. Det kan vara lite svårt i början att inte kunna använda svenskan men man vänjer sig snart. Programmet löper under tre års tid, alltså som en vanlig kandidatexamen, men skillnaden är att det tredje året tillbringas utomlands. Möjligheterna där är enorma men Sciences Po:s mer än 300 partneruniversitet runt om i världen och en enorm databas med praktikplatser. Storleken på campuset gör också att man inte har samma utbud på

studentliv som finns i exempelvis Lund eller Uppsala. Å andra sidan finns en mer familjär stämning som påminner om Europaskolan Strängnäs och det pågår många projekt under årets gång, till exempel resor till andra campus, studieresor i Europa och idrottstävlingar mellan de olika campusen.

För mig återstår bara en termin innan mitt tredje år som annars brukar kallas för ”Sejour Hors les murs” eller ”vistelse utanför murarna”. Jag valde att fokusera på praktik och var detta blir av återstår att se. En idé är att ansöka till UD som varje år tar in flera praktikanter till sina olika enheter. På längre sikt kommer jag nog att fortsätta med en masterexamen för att profilera mig inom statsvetenskapen innan jag går in i yrkeslivet.

En Europaelev får på många sätt en ideal grund för att ansöka till ett internationellt universitet som Sciences Po: Den kvalitativa språkundervisningen, det europeiska perspektivet i historia och samhällskunskap och såklart – sist men inte minst – bildningsresorna. Annars är också föreningsengagemang i elevkårer, klubbar och andra föreningar något som värderas högt i en ansökan.

Du är varmt välkommen att höra av dig till mig med frågor eller synpunkter om Sciences Po, ansökningsprocessen eller annat!

Länge leve Europaandan!
Carl-Vincent Reimers

E-post: carl.reimers@hotmail.com